

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Cdo/170/2020
Identifikačné číslo spisu: 1219204067
Dátum vydania rozhodnutia: 27.10.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Petříková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:1219204067.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne KC Multikredit, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Heyrovského 14/103, IČO: 35 832 835, zastúpenej JUDr. Kristínou Absolonovou, advokátkou, so sídlom v Bratislave, Na Revíne 37, proti žalovanému F. P., bývajúcemu v A., zastúpenému Prosman a Pavlovič advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom v Trnave, Hlavná 31, o nariadenie neodkladného opatrenia, vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 18C/49/2019, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 21. januára 2020 sp. zn. 7Co/4/2020, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalobkyňa má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava II (ďalej aj ako „súd prvej inštancie“) uznesením zo 16. septembra 2019 č. k. 18C/49/2019-58 nariadil žalovanému povinnosť, aby do troch dní od nariadenia neodkladného opatrenia odstránil z pozemku parc. č. 5943/1, nachádzajúcim sa v okrese A., v mestskej časti A., katastrálnom území M., ktorý je ako vlastníctvo žalobkyne zapísaný na liste vlastníctva č. XX pre katastrálne územie M., všetok stavebný odpad, skaly, kamene a hlinu, ktoré umiestnil na pozemok parc. č. 5943/1 tak, aby odkryl odtokový vývod zabudovaný do betónového múru postaveného na parc. č. 5946/27 a vyčistil odtokový jarok, nachádzajúci sa na pozemku parc. č. 5943/1 tak, aby tento mohol slúžiť na odvádzanie vody z pozemku parc. č. 5943/1. Ďalej nariadil žalovanému, aby sa zdržal akéhokoľvek konania, ktorým by nad mieru primeranú pomerom obťažoval žalobkyňu alebo ohrozoval výkon jej vlastníckych práv, najmä aby akýkoľvek odpad, vrátane hliny a kamenia neumiestňoval na pozemok parc. č. 5943/1; sa zdržal akejkolvek činnosti, vrátane stavebných, terénnych a iných úprav na pozemkoch parc. č. 5973/22 a parc. č. 5972/3, nachádzajúcich sa v okrese A., v mestskej časti A., katastrálnom území M., ktoré sú ako vlastníctvo žalovaného zapísané na liste vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie M., ktorými by ohrozil pozemok parc. č. 5943/1, vrátane na ňom sa nachádzajúceho odtokového jarku a betónový múr a bytový dom súpisné č. XXXXX, ktoré sú zriadené na pozemku parc. č. 5946/27 a sú vlastníctvom žalobkyne (výrok I.). Žalovaného poučil, že môže voči žalobkyni podať žalobu, ktorej predmetom bude nárok na návrat do predošlého stavu, alebo náhrada škody alebo inej ujmy spôsobenej

výkonom neodkladného opatrenia (výrok III.). Žalobkyni priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (výrok IV.). Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že z výpisu LV č. XX zistil, že žalobkyňa je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XX, Okres: A., Obec: A., kat. úz. M., a to ostatná plocha, parc. č. 5943/1 vo výmere 244 m². Ďalej z výpisu LV č. XXXX zistil, že žalobkyňa je výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, Okres: A., Obec: A., kat. úz. M., a to bytový dom so súpisné č. XXXXX postavený na parcele registra „C“ č. 5946/27, vo výmere 537 m². Zároveň zistil, že žalobkyňa výzvou zo dňa 22. júla 2019 vyzvala žalovaného na odstránenie nežiaduceho stavu. Z predloženej fotodokumentácie mal za preukázané, že na pozemkoch sa nachádza stavebný odpad. Konštatoval, že žalobkyni sa podarilo preukázať naliehavosť potreby upraviť pomery medzi stranami konania. Stotožnil sa so skutkovými tvrdeniami žalobkyne, nakoľko ich jednoznačne preukázala listinnými dôkazmi. Dospel k záveru, že zákonné podmienky pre vyhovenie návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia v danom prípade sú dané. Uviedol, že z návrhu a príloh jednoznačne vyplýva, že žalobkyňa je výlučným vlastníkom dotknutých nehnuteľností; uvedená skutočnosť vyplýva z listu vlastníctva č. XXXX a z listu vlastníctva č. XX, kat. úz. M. a z uvedeného titulu jej prislúchajú určité oprávnenia a povinnosti vyplývajúce predovšetkým zo zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník. Mal za preukázané, že žalobkyňa je vlastníkom nehnuteľností, ktoré sú dotknuté stavebnými a terénnymi úpravami, ktoré vykonáva žalovaný na svojich pozemkoch zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX, kat. úz. M.. Vývodil, že žalobkyňa preukázala existenciu hroziacej ujmy a to, že by mohlo ďalej dochádzať k neoprávneným zásahom do jej vlastníckeho práva zo strany žalovaného, ktoré spočíva v nanosení stavebného odpadu žalovaného spolu s kameňmi, skalami a hlinou na pozemok žalobkyne. Za ďalšiu závažnú skutočnosť považoval aj to, že žalobkyňa preukázala bezprostredne hroziacu ujmu, ktorá je v priamej súvislosti s konaním žalovaného, ktorá spočíva v tom, že žalovaný zahádzal do výšky 75 cm odtokový žľab, nachádzajúci sa na pozemku žalobkyne, čím znefunkčnil odvodnenie stavby so súpisné č. XXXXX, čo môže mať za následok trvalé zavlhnutie oporného múru, schodiska a presiaknutie vody do podzemných priestorov bytového domu a do priestranstva garáže. Dospel k záveru, že žalobkyňa dostatočne osvedčila, že je tu potreba neodkladnej úpravy pomerov strán sporu, nakoľko bez takejto úpravy pomerov by boli jej práva a oprávnené záujmy ohrozené, pričom súčasne konštatoval, že miera ochrany, ktorej sa žalobkyňa domáha, nezasahuje do práv žalovaného, keďže žalobkyňa žiada zákaz činnosti žalovaného na svojich pozemkoch a nijako neobmedzuje žalovaného v jeho činnosti, čo považoval za primerané. Na záver konštatoval, že žalovanému neuložil povinnosť podať žalobu vo veci samej v zmysle § 336 ods. 1 CSP, pretože bol toho názoru, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami. Z toho dôvodu rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania, keďže ide o také neodkladné opatrenie, ktoré procesne konzumuje vec samu a v danom prípade nie je nasledované žalobou. Žalovaného poučil o možnosti podať žalobu proti žalobkyni v zmysle § 337 ods. 2 CSP tak, ako je uvedené vo výrokovej časti uznesenia. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP tak, že v konaní úspešnej žalobkyni priznal voči žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj ako „odvolací súd“) uznesením z 21. januára 2020 sp. zn. 7Co/4/2020 vo výroku I. uznesenie súdu prvej inštancie v časti výroku I., ktorým bola žalovanému nariadená povinnosť, aby do troch dní od nariadenia neodkladného opatrenia odstránil z pozemku parc. č. 5943/1, nachádzajúcom sa v okrese A., v mestskej časti A., katastrálnom území M., ktorý je ako vlastníctvo žalobkyne zapísaný na liste vlastníctva č. XX pre katastrálne územie M., všetok stavebný odpad, skaly, kamene a hlinu, ktoré umiestnil na pozemok parc. č. 5943/1 tak, aby odkryl odtokový vývod zabudovaný do betónového múru postaveného na parc. č. 5946/27 a vyčistil odtokový jarok, nachádzajúci sa na pozemku parc. č. 5943/1 tak, aby tento mohol slúžiť na odvádzanie vody z pozemku parc. č. 5943/1, potvrdil. Vo výroku II. uznesenie súdu prvej inštancie v časti výroku I., ktorým bolo žalovanému nariadené, aby sa zdržal akéhokoľvek konania, ktorým by nad mieru primeranú pomerom obťažoval žalobkyňu alebo ohrozoval výkon jej vlastníckych práv, najmä aby akýkoľvek odpad, vrátane hliny a kamenia neumiestňoval na pozemok parc. č. 5943/1; sa zdržal akejkolvek činnosti, vrátane stavebných, terénnych a iných úprav na pozemkoch parc. č. 5973/22 a parc. č. 5972/3, nachádzajúcich sa v okrese A., v mestskej časti A., katastrálnom území M., ktoré sú ako vlastníctvo žalovaného zapísané na liste vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie M., ktorými by ohrozil pozemok parc. č. 5943/1, vrátane na ňom sa nachádzajúceho odtokového jarku a betónový múr a bytový dom súpis. č. XXXXX, ktoré sú zriadené na pozemku parc. č. 5946/27 a sú vlastníctvom žalobkyne, zmenil tak, že

návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v tejto časti zamietol. Vo výroku III. uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku III. potvrdil a vo výroku IV. rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. Odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že na základe skutočností obsiahnutých v návrhu a pripojených listinách možno vyvodiť, že žalobkyňa osvedčila danosť nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana, a to v časti uloženia povinnosti žalovanému odstrániť z pozemku parc. č. 5943/1 stavebný odpad, skaly, kamene a hlinu tak, aby odkryl odtokový vývod zabudovaný do betónového múru a vyčistil odtokový jarok. Konštatoval, že žalobkyňa osvedčila, že je vlastníkom pozemku parc. č. 5943/1, a že na časti tohto pozemku sa nachádza uvedený nanosený stavebný odpad, kamene a zemina pochádzajúce zo susedného pozemku, čo mal za preukázané z predložených fotografií. Odvolací súd však dospel k inému záveru pokiaľ ide o návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žalobkyňa žiadala uložiť žalovanému, aby sa zdržal akéhokoľvek konania, ktorým by nad mieru primeranú pomerom obťažoval žalobkyňu alebo ohrozoval výkon jej vlastníckych práv, najmä aby akýkoľvek odpad, vrátane hlíny a kamenia neumiestňoval na pozemok parc. č. 5943/1; aby sa zdržal akejkoľvek činnosti, vrátane stavebných, terénnych a iných úprav na pozemkoch parc. č. 5973/22 a parc. č. 5972/3 vo vlastníctve žalovaného, ktorými by ohrozil pozemok parc. č. 5943/1, vrátane na ňom sa nachádzajúceho odtokového jarku a betónový múr a bytový dom vo vlastníctve žalobkyne. Odvolací súd dospel k záveru, že v tejto časti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalobkyňa neosvedčila bezodkladnú potrebu úpravy pomerov, keď z predložených dôkazov nemožno vyvodiť bezprostredne hroziacu ujmu tvrdenú žalobkyňou. Uviedol, že je potrebné upozorniť, že je predovšetkým vecou orgánov štátneho stavebného dozoru posúdiť a riešiť činnosti vykonávané bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním, pričom bez bližšieho odborného posúdenia nemožno v rámci konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyvodiť ani základné skutočnosti odôvodňujúce neodkladnú úpravu pomerov medzi stranami sporu. Predovšetkým nie je možné konštatovať, a to ani vo forme osvedčenia (nie preukázania), že v prípade konania žalovaného ide o terénne práce vyžadujúce stavebné povolenie ani skutočnosť, že tieto činnosti bezprostredne ohrozujú statiku pozemku a zapríčinia jeho zosuv. Zároveň nie je zjavné, akým spôsobom bol vyhodnotený podnet žalobkyne na bezodkladné zastavenie stavebných prác zo strany stavebného úradu, a to napriek tomu, že žalobkyňa mala možnosť vyjadriť sa k odvolaniu žalovaného, čo však neučinila. Neodkladnosť úpravy pomerov medzi sporovými stranami nemožno vyvodiť ani vo vzťahu ku konaniu žalovaného spočívajúceho v zasypaní odtokového žľabu, ktorú činnosť možno charakterizovať ako jednorazovú a jej následky žalovaný aj odstránil; z toho dôvodu sa úprava pomerov spočívajúca v zdržaní sa takéhoto (a obdobného) opakovaného konania žalovaného do budúcnosti javí ako neopodstatnená. Žalobkyňa pritom neuviedla žiadnu opakovanú a sústavnú stavebnú činnosť ohrozujúcu jej práva na pozemku, naopak, v návrhu dôvodila nečinnosťou žalovaného spočívajúcou v neužívaní svojej stavby a zanedbanie jej údržby. Je potrebné prisvedčiť žalovanému, že povinnosť uložená mu v uznesení je koncipovaná všeobecne a nekonkrétne, ktorá skutočnosť má za následok nevykonateľnosť takto formulovanej uloženej povinnosti.

3. Proti uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej aj ako „dovolateľ“) dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodnil poukazom na § 420 písm. a/, písm. f/ CSP a poukazom na § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Vo vzťahu k námietke vyplývajúcej z § 420 písm. a/ CSP uviedol, že rozhodnutie v tejto veci nepatrí do právomoci súdu. Má za to, že z obsahu rozhodnutia nie je možné abstrahovať, akému civilnému hmotnoprávnemu nároku medzi sporovými stranami sa vlastne neodkladným opatrením poskytuje ochrana. Podotkol, že možnosť nariadiť povinnosť aktívne konať v stavebných veciach má v zmysle stavebného zákona iba stavebný úrad. Vo vzťahu k námietke vyplývajúcej z § 420 písm. f/ CSP uviedol, že mu nebol doručený návrh na nariadenie neodkladného opatrenia a jeho prílohy, z ktorých súd dospel k záveru o osvedčení procesných a materiálnych podmienok. Vo vzťahu k námietke vyplývajúcej z § 421 ods. 1 písm. b/ CSP uviedol, že podľa odvolacieho súdu je daná pasívna vecná legitímácia žalovaného, a to napriek tomu, že nie je jasné, k čomu mala smerovať žaloba vo veci samej, teda že nebola vôbec osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami. Navrhol, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. K dovolaniu sa vyjadrila žalobkyňa. Navrhla, aby dovolací súd dovolanie žalovaného odmietol.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“ alebo ako „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 424 CSP) a to oprávneným subjektom (§ 427 CSP), zastúpeným podľa § 429 ods. 1 CSP skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti, pričom zistil, že dovolanie nie je dôvodné.

6. Podľa § 420 písm. a/ CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov.

7. Podľa § 420 písm. f/ CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

9. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP). Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

10. Vo vzťahu k námietke vyplývajúcej z § 420 písm. a/ CSP dovolací súd uvádza, že Civilný sporový poriadok v § 3 upravuje právomoc všeobecných súdov v tom zmysle, že určuje, že sudy prejednávajú a rozhodujú civilné spory a iné civilné právne veci, pokiaľ ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú iné orgány. Sudy neprejednávajú a nerozhodujú právne veci vyplývajúce z verejnoprávnych vzťahov, s výnimkou prípadov, ak zákon výslovne zveruje takeého právne veci do právomoci civilného súdu (§ 4 CSP). Absencia civilnej právomoci má vždy za následok zastavenie konania a postúpenie veci na prejednanie a rozhodnutie tomu orgánu, do ktorého právomoci daná vec patrí (§ 10 CSP). Dovolací súd vychádzajúc z § 470 ods. 1 CSP posudzoval otázku právomoci súdu v danom spore, i keď konanie bolo začaté pred účinnosťou CSP, podľa predpisov platných v čase podania dovolania, t. j. podľa ustanovení CSP.

11. Pre vyriešenie otázky, či tá-ktorá vec patrí do právomoci súdu v zmysle uvedených ustanovení, je nevyhnutné predovšetkým zistiť, z ktorého právneho vzťahu žalobca vyvodzuje žalobou uplatnený nárok (predmet súdneho konania), tento vzťah dôsledne analyzovať a následne po právnej stránke správne vyhodnotiť. Pre analýzu právneho vzťahu a posúdenie jeho povahy z hľadiska právomoci súdu je rozhodujúce obsahové hľadisko, teda akú majú povahu práva a povinnosti strán, tvoriace obsah tohto právneho vzťahu. Len uvedené kritérium je určujúce pre posúdenie, či žalobou uplatnený nárok je vyvodzovaný z takeého právneho vzťahu, ktorý bolo možné podriadiť pod niektorý z právnych vzťahov vymenovaných v § 3 CSP.

12. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v platnom znení (ďalej aj „OZ“) Občiansky zákonník upravuje majetkové vzťahy fyzických a právnických osôb, majetkové vzťahy medzi týmito osobami a štátom, ako aj vzťahy vyplývajúce z práva na ochranu osôb, pokiaľ tieto občianskoprávne vzťahy neupravujú iné zákony.

13. Podľa ustanovenia § 126 ods. 1 OZ má vlastník právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje.

14. Podľa § 127 ods. 1 OZ vlastník veci sa musí zdržať všetkého, čím by nad mieru primeranú pomerom obťažoval iného alebo čím by vážne ohrozoval výkon jeho práv. Preto najmä nesmie ohroziť susedovu stavbu alebo pozemok úpravami pozemku alebo úpravami stavby na ňom zriadenej bez toho, že by urobil dostatočné opatrenie na upevnenie stavby alebo pozemku, nesmie nad mieru primeranú pomerom obťažovať susedov hlukom, prachom, popolčekom, dymom, plynmi, parami, pachmi, pevnými a tekutými odpadmi, svetlom, tienením a vibráciami, nesmie nechať chované zvieratá vnikat' na susediaci pozemok a nešetrne, prípadne v nevhodnej ročnej dobe odstraňovať zo svojej pôdy korene stromu alebo odstraňovať vetvy stromu presahujúce na jeho pozemok.

15. Z obsahu podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyplýva, že sa žalobkyňa domáhala, aby žalovaný odstránil nanosený stavebný odpad, skaly, kamene a hlinu z pozemku a to tak, aby uviedol odtokové pomery do pôvodného stavu, ako aj zdržania sa akýchkoľvek stavebných alebo terénnych úprav vo vzťahu k pozemku.

16. Z citovaných ustanovení OZ ako aj podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyplýva, že otázka ochrany vlastníckeho práva, zásah do tohto práva ako aj určenie povinnosti ničoho konať či sa niečoho zdržať má súkromnoprávny charakter a oprávnený rozhodnúť je tak príslušný všeobecný súd v

rámci súkromnoprávnej žaloby, prípadne návrhu.

17. Vo vzťahu k námietke vyplývajúcej z § 420 písm. f/ CSP dovolateľ namietal, že mu nebol doručený návrh na nariadenie neodkladného patrenia a jeho prílohy, z ktorých súd dospel k záveru o osvedčení procesných a materiálnych podmienok.

18. Dovolací súd uvádza, že z obsahu spisového materiálu síce vyplýva, že súd prvej inštancie nedoručoval spolu s rozhodnutím o neodkladnom opatrení návrh na nariadenie neodkladného opatrenia žalovanému, čo možno považovať za pochybenie súdu, avšak nesprávnosť tohto postupu nemôže z materiálneho hľadiska opodstatňovať záver o takom jeho procesne nesprávnom postupe, ktorý by svojimi procesnými dopadmi dosahoval intenzitu vady konania odnímajúcej žalovanému možnosť konať pred súdom, resp. ktorý by zakladal prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O. s. p. Tento názor dovolacieho súdu podporuje tiež uznesenie dovolacieho súdu sp. zn. 3 Cdo 342/2015.

19. Vo vzťahu k námietke vyplývajúcej z § 421 ods. 1 písm. b/ CSP dovolací súd uvádza nasledovné :

20. Podľa § 421 ods. 2 CSP, ktorý je vo vzťahu k § 421 ods. 1 CSP osobitným ustanovením (lex specialis), ale dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP. Podľa § 357 písm. d/ CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia.

21. Prípustnosť dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu, o nariadení neodkladného opatrenia, je vzhľadom na § 421 ods. 2 CSP v spojení s § 357 písm. d/ CSP vylúčená.

22. Z vyššie uvedených dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie dovolateľa nie je podľa § 420 písm. a/ a písm. f/ CSP a podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP prípustné, neostávalo dovolaciemu súdu iné ako dovolanie podľa § 447 písm. c/ CSP odmietnuť.

23. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.